

Η ΑΙΑ

ενός Θαύματος

Η Τες ήταν ένα οκτάχρονο κοριτσάκι, πολύ πιο ώριμο για την ηλικία του και κατάλαβε τι συνέβαινε, όταν άκουσε τη μαμά της και τον μπαμπά της που μιλούσαν για το μικρό της αδελφό, τον Άντριου. Το μόνο που ήξερε ήταν ότι ήταν πολύ άρρωστος και δεν είχαν καθόλου χρήματα. Θα μετακόμιζαν σ' ένα διαμέρισμα μιας πολυκατοικίας τον επόμενο μήνα επειδή ο μπαμπάς δεν είχε τα χρήματα για τους λογαριασμούς του γιατρού και για τις δόσεις για το σπίτι που είχαν αγοράσει. Μόνο μια πολύ δαπανηρή χειρουργική επέμβαση θα μπορούσε να σώσει τον Άντριου τώρα, και δεν φαινόταν να υπάρχει κάποιος για να τους δανείσει τα χρήματα. Άκουσε το μπαμπά της να λέει στη δακρυσμένη μητέρα της ψιθυριστά με απόγνωση, “μόνο ένα θαύμα μπορεί να τον σώσει τώρα.”

Η Τες πήγε στην κρεβατοκάμαρά της και έβγαλε από μια κρυψώνα στο ντουλάπι ένα βάζο. Άδειασε από μέσα όλα τα νομίσματα στο πάτωμα και τα μέτρησε προσεκτικά, μέχρι και τρεις φορές. Το συνολικό ποσό έπρεπε να μετρηθεί ακριβώς. Δεν υπήρχε περιθώριο για λάθη εδώ.

Έβαλε προσεκτικά τα νομίσματα πίσω στο βάζο, έκλεισε το καπάκι, βγήκε από την πίσω πόρτα και τράβηξε για το φαρμακείο του Ρεξόλ που είχε τη ταμπέλα του μεγάλου ερυθρόδερμου Ινδιάνου αρχηγού επάνω από την πόρτα.

Περίμενε υπομονετικά το φαρμακοποιό να της δώσει κάποια προσοχή, αλλά αυτός ήταν πολύ απασχολημένος. Η Τες έκανε κάποιο θόρυβο σέρνοντας τα παπούτσια της όμως τίποτα. Καθάρισε το λαιμό της με τον πιο αηδιαστικό ήχο που θα μπορούσε να δημιουργήσει. Τίποτα πάλι. Τελικά πήρε ένα νόμισμα των 10 σεντς από το βάζο της και το κτύπησε πάνω στο τραπέζι του φαρμακοποιού. Αυτό είχε αποτέλεσμα!

“Μα τι θέλεις εσύ;” Την ρώτησε ο φαρμακοποιός κάπως ενοχλημένα. Δεν βλέπεις ότι μιλάω με τον αδελφό μου εδώ από το Σικάγο που έχω να τον δω για χρόνια,” είπε αυτός, χωρίς να περιμένει απάντηση στην ερώτησή του.

“Λοιπόν, κι εγώ θέλω να σας μιλήσω για τον αδελφό μου,” απάντησε η Τες με τον ίδιο ενοχλημένο τόνο. “Είναι πραγματικά πολύ άρρωστος, και θέλω να του αγοράσω ένα θαύμα.”

“Δεν άκουσα καλά”, είπε ο φαρμακοποιός.

“Το όνομά του είναι Άντριου και έχει κάτι κακό που μεγαλώνει μέσα στο κεφάλι του και ο μπαμπάς μου λέει ότι μόνο ένα θαύμα μπορεί να τον σώσει τώρα. Έτσι λοιπόν πόσο κάνει ένα θαύμα;”

“Δεν πουλάμε θαύματα εδώ, κοριτσάκι μου. Λυπάμαι, αλλά δεν μπορώ να σε βοηθήσω,” είπε ο φαρμακοποιός, μαλακώνοντας κάπως.

“Ακούστε, έχω χρήματα για να πληρώσω. Εάν δεν είναι αρκετά, θα σας φέρω κι άλλα. Απλώς πείτε μου πόσο κοστίζει.”

Ο αδελφός του φαρμακοποιού, ένα καλοντυμένο άτομο έσκυψε και ρώτησε το κοριτσάκι, “από τι είδους θαύμα έχει ανάγκη ο αδελφός σας;”

“Δεν ξέρω,” απάντησε η Τες με τα μάτια της να βουρκώνουν. “Απλώς ξέρω ότι είναι πολύ άρρωστος και η μαμά λέει ότι χρειάζεται εγχείρηση. Αλλά ο μπαμπάς μου δεν μπορεί να πληρώσει γι' αυτήν, γι' αυτό θέλω να δώσω τα χρήματα μου.”

“Πόσα έχεις;” ρώτησε ο κύριος από το Σικάγο.

“Ένα δολάριο και ένδεκα σεντς,” απάντησε η Τες με φωνή που μόλις ακουγόταν. “Και είναι όλα τα χρήματα που έχω, αλλά μπορώ να φέρω περισσότερα αν χρειάζονται.”

“Για δεξ σύμπτωση,” είπε χαμογελαστά ο κύριος. “Ένα δολάριο και ένδεκα σεντς, είναι ακριβώς η αξία ενός θαύματος για τους μικρούς αδελφούς.” Πήρε τα χρήματα με το ένα χέρι και με το άλλο χέρι την πήρε απ' το χεράκι της και είπε, “πήγαινε με εκεί που ζεις. Θέλω να δω τον αδελφό σου και να συναντήσω τους γονείς σου. Ας δούμε εάν έχω το είδος του θαύματος που χρειάζεσαι.”

Το καλοντυμένο άτομο ήταν ο Δρ. Κάρλτον Άρμστρονγκ, ένας χειρουργός που ειδικευόταν στη νευροχειρουργική. Η εγχείρηση ολοκληρώθηκε δωρεάν, και δεν πέρασε πολύς καιρός αφότου ο Άντριου γύρισε σπίτι του και η υγεία του πήγαινε πολύ καλά.

Η μαμά και ο μπαμπάς μιλούσαν ευτυχισμένα για την σειρά των γεγονότων που τους οδήγησαν σ' αυτή τη θέση. “Εκείνη η χειρουργική επέμβαση,” ψιθύρισε η μαμά της, “ήταν ένα θαύμα. Αναρωτιέμαι πόσο θα είχε κοστίσει;”

Η Τες κρυφογελοούσε. Ήξερε ακριβώς την αξία του θαύματος—ήταν ένα δολάριο και ένδεκα σεντς—συν την πίστη ενός μικρού παιδιού.

—Συγγραφέας άγνωστος